

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Немањина 9
11000 БЕОГРАД

ТУЖИЛАЦ: Транспарентност Србија, из Београда, ул. Палмотићева бр. 31/III.

ТУЖЕНИ: Република Србија, Влада Републике Србије – Генерални секретаријат, Немањина 11, Београд

Предмет: Тужба Управном суду против Решења Владе Републике Србије 61 број: 07-7130/2024-2 од 06. августа 2024. године

На основу члана 22 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС", бројеви 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21) и чланова 12, 17, 18 став 1. и 22. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 111/2009), у законском року, подносим

Т У Ж Б У

Ради: поништења решења туженог, у 3 примерка (за суд, тужени орган и заинтересовано лице) са 4 прилога.

Тужбу подносим због повреде члана 24. Закона о управним споровима и то:

- 1) што у оспореном решењу није правилно примењен закон и
- 2) што је чињенично стање непотпуно и нетачно утврђено, као и што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања.

Образложење

Оспореним Решењем Владе Републике Србије 61 број: 07-7130/2024-2 од 06. августа 2024. године тужени је одбацио као неуредан захтев за приступ информацијама којим је тужилац тражио следеће информације и копије докумената:

1. Копију документа (односно све информације које су садржане у документу) - образложење предлога Уредбе о примени Уредбе о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене за реализацију пројекта експлоатације и прераде минерала јадарита „Јадар“, која је усвојена на седници Владе Републике Србије 16. јула 2024. године и
2. Копију докумената - мишљења органа и организација на предлог Уредбе из тачке 1. овог захтева (односно, све информације које су садржане у тим документима).

ДОКАЗ 1: Решење 61 број: 07-7130/2024-2 од 06. августа 2024. године.

У образложењу Решења тужени је навео да је захтев тужиоца за приступ информацијама од 25. јула 2024. године одбацио као неуредан због тога што тужилац није допунио/уредио захтев након што му је Генерални секретаријат Владе упутио захтев за допуном- уређењем, односно није отклонио недостатак, сагласно члану 15 став 6 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (*"Сл. гласник РС"*, бројеви 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21), на који му је указано Захтевом за уређење захтева 410/з (61 број: 07-7130/2024-2 од 26. јула 2024. године). Према схватању туженог, наведени недостатак се огледа у томе што се *"захтев односи на достављање копија докумената, а не информација од јавног значаја"*.

Побијано решење је незаконито јер је из непотпуно и нетачно утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања, након чега је тужени неправилно применио одредбе Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (*"Сл. гласник РС"*, бр. 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21).

Наведеним захтевом за уређење захтева тужени је захтевао да тужилац свој захтев уреди одређивањем и навођењем што прецизнијег описа информације која се тражи и која је предмет интересовања. Захтевом је тужиоцу предочено да ће Генерални секретаријат, у случају да тужилац не отклони недостатак на који му је указано, донети решење о одбацивању захтева за приступ информацијама од јавног значаја. Захтев за уређење је израђен 26. јула 2024. године а тужиоцу је достављен електронском поштом 29. јула 2024. године.

ДОКАЗ 2: Копија електронске поште и Захтев за уређење захтева 410/з (61 број: 07-7130/2024-2 од 26. јула 2024. године).

Захтев да тужилац отклони недостатке и уреди захтев за приступ информацијама, претња одбацивањем захтева и решење о његовом одбацивању су незаконити због тога што је захтев уредан и не садржи недостатке на које тужилац указује.

Услов који прописује одредба члана 15 став 2 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (*"Сл. гласник РС"*, бројеви 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21), према коме је тражилац дужан да наведе „што прецизнији опис информације која се тражи“, је у потпуности задовољена тиме што је тужилац у свом захтеву навео назив документа који садржи информације од јавног значаја (Предлог уредбе са образложењем), односно одредио врсту докумената који садрже тражене информације тако што је определио врсту акта (мишљење) и органе и организације који су овлашћени да га израде (дају своје мишљење) у поступку доношења поменутог Уредбе. Тиме је тужилац на најпрецизнији могући начин означио и информације које је тражио. Наиме, тужиоцу још увек није познато које све информације садрже поменути документи јер му они још увек нису доступни. Овакво тумачење је потврђено бројним одлукама Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, које се позивају не само на норме Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (*"Сл. гласник РС"*, бројеви 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21) већ и на релевантне међународне стандарде.

У једној од поменутих одлука се изричито наводи: „С тим у вези, неосновано је првостепени орган упутством о допуни број захтевао од жалиоца да захтев од прецизира у делу ... тако што ће навести прецизнији опис информације који тражи тим делом захтева, имајући у виду да му је било јасно на који управни спор се тражена информација односи и да се тим делом захтева тражи одговор туженог, односно да је жалилац навео довољно података који омогућавају проналажење тражених информација односно докумената, тј. прецизно је описао информације које тражи, а како је то у жалби и наведено.“

ДОКАЗ 3: Решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности 071-11-8808/2022-03

Посебан значај цитираног правног става Повереника огледа се у томе што је реч о случају где је тај орган одлучивао по жалби против Управног суда као првостепеног органа власти, као и чињеница да је након одлуке Повереника, Управни суд поступио по одлуци.

Тражењем копија докумената који су наведени у захтеву тужилац је желео да оствари право на приступ свим информацијама које садрже ти документи (што је изричито наведено у захтеву), односно информацијама које су садржане у документима почев од прве странице или насловне стране уколико постоји, па закључно са информацијама које су садржане на последњим страницама докумената.

У захтеву је већ наведено као напомена, а у допису који је тужилац упутио туженом – Поступање по захтеву за уређење захтева Транспарентности Србија број 410/з (61 број: 07-7130/2024-2 од 26. јула 2024. године) је поновљено „Предмет захтева којим се траже копије појединих одлука траже се све информације (електронске верзије) које су садржане у тим документима.“ Штавише, таква напомена је дата у оквиру обе тачке захтева: 1. Копија документа (односно све информације које су садржане у документу) – образложење предлога Уредбе о примени Уредбе о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене за реализацију пројекта експлоатације и прераде минерала јадарита „Јадар“, која је усвојена на седници Владе Републике Србије 16. јула 2024. године 2. Копије докумената - мишљења органа и организација на предлог Уредбе из тачке 1. овог захтева (односно, све информације које су садржане у тим документима). У прилог претпоставке да електронске верзије тражених докумената постоје говори и чињеница да је тужилац у захтеву доставио, а у допису који је поводом захтева за уређењем захтева поновио, јавно доступан линк за усвојену Уредбу: https://www.srbija.gov.rs/extfile/sr/800212/ur_primena_uredbe_prostor_plan_jadar_014_cyr.zip.

Тужени се у оспореном решењу погрешно позива на примену одредбе члана 2. Закона о слободном приступу информацијама која обавезује тражиоца да наведе „што прецизнији опис информације“ која се тражи. Сврха те норме је да се органу власти олакша проналажење тражених информација у документима које поседује што је тужилац учинио два пута – први пут прецизно наводећи у захтеву документе (као и све информације које они садрже) које тражи и други пут достављањем дописа у коме је поново, прецизно и на исти начин, означио документе који се захтевом траже.

Тужилац у конкретном случају не може дати прецизнији опис информација које се траже него што је то претходно учинио, јер се траже информације из докумената који нису објављени и чији садржај је тужиоцу непознат. Наиме, на интернет презентацији Владе Србије се објављују усвојене уредбе, али не и њихово образложење. Такође се не објављују ни прибављена мишљења у вези са предлозима

уредби. Тужилац је у захтеву врло прецизно назначио о којој врсти аката је реч, тако да не постоји могућност било какве забуне или тешкоће при њиховој идентификацији, што захтев за прецизирањем и иначе чини неоснованим.

ДОКАЗ 4: Поступање по захтеву за уређење захтева Транспарентности Србија број 410/з (61 број: 07-7130/2024-2 од 26. јула 2024. године).

Имајући у виду да је због свега наведеног решење туженог неправилно и незаконито тужилац предлаже да суд донесе следећу

ПРЕСУДУ

1. Тужба се УВАЖАВА.

2. ПОНИШТАВА СЕ Решење Владе Републике Србије б1 број: 07-7130/2024-2 од 06. августа 2024. године и НАЛАЖЕ СЕ туженом да тужиоцу достави информације и копије докумената тражених захтевом за приступ информацијама од јавног значаја.

ПРИЛОГА: 4

ТУЖИЛАЦ

За Транспарентност Србија

Програмски директор
Немања Ненадић

У Београду,

дана 27. августа 2024. године